

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Αἱ πρόοδοι τῆς ἵπποφαγίας. Περιεργολάτας πληροφορία δημοσιεύει ὁ Ἀρόνος τῶν Παρισίων περὶ τῶν προόδων τῆς ἵπποφαγίας ἐν τῇ μεγαλοπόλει ἐκείνῃ. Πρῶτος εἰσηγητὴς τῆς ἵπποφαγίας ἐγένετο ὁ κτηνίατρος Δεκροά, ὅστις εἶχε χρηματίσῃ καὶ πρόεδρος τῆς προστατευτικῆς τῶν ζώων εταιρίας. Οὗτος ἐκ μακρᾶς πείρας πεισθεὶς ὅτι τὸ ἵππειον καὶ τὸ ὄνειον κρέας ἔχουσι τὰς αὐτὰς καὶ τὸ βωδινὸν ιδιότητας καὶ δὲν ὑπολείπονται τούτου κατὰ τὴν γεῦσιν, συνηγόρησεν ἐκθύμως ὑπὲρ τῆς ἵπποφαγίας. Τὸ πρῶτον ἵππειον κρεοπωλεῖον συνέστη ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ ἔτος 1866. Ἐκτοτε δὲ ἐπολλαπλασιάσθησαν τεραστίως. Διότι κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1888 ὑπῆρχον ἐν τῷ νομῷ Σηκουάνα 132 τοιαῦτα κρεοπωλεῖα, καὶ δύο ἰδιαίτερα σφαγεῖα. Ἡ ποσότης τοῦ πωλουμένου κρέατος ἵππων, ὄνων καὶ ἡμιόνων ἀνέρχεται εἰς 3,748,310 χιλιόγραμμα ἐτησίως. Τὸ μέγιστον δὲ μέρος τούτου εἶναι ἵππειον, διότι ἐν ἔτει 1888 ἐσφάγησαν 16,940 ἵπποι, 241 ὄνοι καὶ 43 ἡμίονοι. Σημειωτέον ὅμως ὅτι μάλισ τὸ τρίτον τῆς ποσότητος ταύτης τρώγεται μαγειρευόμενον, τὸ δὲ λοιπὸν χρησιμοποιεῖται εἰς κατασκευὴν ἄλλαντων. Οὐδεὶς δὲ βεβαίως δύναται νὰ διακρίνῃ τὴν δι' ἀκαθάρτων κρέων νοθεῖαν τῶν ἀλλάντων, ὅταν ἐν μέτρῳ ἀναλόγῳ ἀναμιχθῶσι ταῦτα μετὰ χοίρειον κρέατος. Καὶ οὐ μόνον ἐντὸς τῶν ἀλλάντων καθίσταται δυσδιάκριτον τὸ ἵππειον κρέας καὶ ὑπὸ ἐμπειροτάτων κτηνιάτρων, ἀλλὰ καὶ μαγειρευόμενον μετὰ καταλλήλων καρυκευμάτων ἀποβαίνει ἀγνώριστον, οὐδόλως παραλάσσον τοῦ βοείου.

Χάρτινα πέταλα. Γερμανοὶ κατεσκεύαζαν τὸ χάρτινον καφενέον, περὶ οὗ ἐγράψαμεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς Ἑστίαις, Γερμανὸς δ' ἐπίσης ἐφευρε καὶ χάρτινα πέταλα πρὸς καλλιγῶμα τῶν ἵππων. Ὁ ἐφευρετὴς ὀνομάζεται Ἰούλιος Γόλδβεργ καὶ κατάγεται ἐκ τίνος χωρίου πλησίον τοῦ Βερολίνου, τὸ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐφευρεθὲν πέταλον, κατασκευαζόμενον ἐκ χάρτου ἢ μᾶλλον ἐκ χαρτίνης τινὸς μάξης, ἔχει ἱκανὴν ἐλαστικότητα, ὥστε οὐδὲ τὴν φυσικὴν ἀξίησιν τοῦ ὄνυχος τοῦ ἵππου παρεμποδίζει ὡς τὸ σιδηροῦν ἀντέχει δ' εἰς τὴν ὑγρασίαν, καὶ τραχείαν ἔχον τὴν ἐπιφάνειαν προφυλάσσει τὸν ἵππον ἀπὸ ὀλισθημάτων. Τὸ μέγιστον δὲ πλεονέκτημα τοῦ πετάλου εἶναι ὅτι δὲν τὸ καρφώνουσιν εἰς τὸν ὄνυχον τοῦ ἵππου, ἀλλὰ τὸ προσκολλῶσι στερεῶς εἰς αὐτὸν διὰ κόλλας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Ἐν ἀντίτυπον τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ Δάφνιν καὶ Χλόην ποιητικῶν, ἧτις ἐγένετο ἐν Παρισίοις τῷ 1802 ἐπιμελεῖα τοῦ Κοραῖ, ἐπωλήθη πρό τινων ἡμερῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει κατὰ τὴν δημοπρασίαν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μαρκὶ ἀντὶ 15000 φράγκων. Τὸ αὐτὸ ἀντίτυπον εἶχεν ἀγορασθῇ κατὰ τὸ 1882 ἐν τῇ δημοπρασίᾳ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἀμιλτωνος ἀντὶ 22,500 φρ. Περὶ τῆς ἐκδόσεως ταύτης γράφει τὰ ἐπόμενα ὁ πολυμαθέστατος τοῦ Κοραῖ βιογράφος κ. Δ. Θερειανός: «οἱ δοκιμώτεροι τῶν τότε ζωγράφων, χαλκοτύπων καὶ χαρακτῶν παρέσχον ἐναμίλλως χεῖρα ἀρωγὸν ὅπως τὸ ἔργον ἀποβῇ ἀληθὲς τυπογραφικὸν καλλιτέχνημα. Ὁ Διδότος ἔχωνευσεν ἐπὶ τούτῳ καινὰ στοιχεῖα, χωρὶς τόνων, ἐκόσμησε δὲ τὴν ἔκδοσιν ἐννέα λαμπροτάταις χαλκογραφίαις, ἃς ἔγραψαν καὶ ἐχάραξαν οἱ δόκιμοι ζωγράφοι καὶ χαλκογράφοι, Προυδῶν, Γεράρ, Μαραί, Ροζέ, Μασσάν καὶ Γοφρονά.» Εἶναι δὲ περιέργον ὅτι ὁ Κοραῖς, καίτοι πολλὰς καὶ ἀξιολογωτάτας ἐπενεγκὼν διορθώσεις εἰς τὸ κείμενον, μετὰ πολλῆς περιφρονήσεως ὠμίλει περὶ τοῦ ἔργου του τούτου, εἰς ὃ ἀπηξίωσε νὰ ἐπιγράψῃ τὸ ὄνομά του ὡς ἐκδότου, καὶ μεθ' ὑπερβολικῆς αὐστηρότητος ἔκρινε τὸν λεγόμενον συγγραφεῖα αὐτοῦ Λόγγον. «Ἐδοξομεινὴ τέλος πάντων, ἔγραφε κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1803 πρὸς τὸν φίλον του Α. Βασιλείου, καὶ ὁ πολυπαθὴς καὶ πολυπόθητος Λόγγος. Προχθὲς ἦλθε πρὸς ἐμὲ ὁ Διδότος καὶ μ' ἔφερεν ἐν ἀντίτυπον λαμπρότατον. Ὑπόθεσις. φίλε μου, ὄνον καταστολισμένον με ἐπίπριον καὶ φάλαρα ἵππου κατὰχρυστα, φάλαρα ὅμως ὠραιότατα καὶ ἄξια κρείττονος τύχης» ἔχει ἐννέα χαλκογραφημένας εἰκόνας θαυμασίας... τοιοῦτον βιβλίον εἰς ἐμὲ εἶναι παντάπασιν ἄχρηστον, διότι κανεὶς δὲν ἀναγινώσκει ὅχι τὸν Λόγγον, ἀλλ' οὔτε αὐτὸν τὸν θεῖον Πλάτωνα εἰς τοιαύτας πολυτελεῖς καὶ μωρὰς ἐκδόσεις· ἐτύπωσε μόνον 250—300.»

—Ὁ γνωστὸς Γάλλος λογογράφος Henry Houssaye, ὁ συγγραφεὺς τοῦ Ἀλκιβιάδου, ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς μονογραφίαν περὶ τῶν τριῶν ὀνομαστῶν Ἑλληνίδων, τῆς Ἀσπασίας, τῆς Κλεοπάτρας καὶ τῆς Θεοδόρας. Ἐν αὐτῇ ἐξετάζει κατὰ τὰς πηγὰς τὸν βίον τῶν γυναικῶν ἐκείνων καὶ παρέχει εἰκόνα τοῦ ἑλληνικοῦ βίου κατὰ τοὺς χρόνους αὐτῶν, καταλήγει δὲ εἰς τὰ ἐξῆς πορίσματα· ὅτι ἡ μὲν Ἀσπασία δὲν ἦτο βεβαίως ἡ «κυνοπὶς παλλακῆ» τῶν κομικῶν ποιητῶν, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν σοφὴ τις διδάσκαλος τῆς ῥητορικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας· ἡ δὲ Κλεοπάτρα ἦτο ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ τραγικωτάτου ἐρωτικοῦ δράματος τῆς ἀρχαιότητος, καὶ ὅτι ἄριστα καὶ μετὰ μαντικῆς ἀληθοῦς δυνάμεως διετύπωσε τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς ὁ Σαίξπηρ, διότι ἡ ἱστορικὴ ἔρευνα ἐπικυρῶνει τὴν ἰδέαν τοῦ ποιητοῦ· τὸν δὲ βίον τῆς Θεοδόρας ἀφηγεῖται ὁ Οὔσσαϊ κατὰ τὰ Ἀνέκδοτα τοῦ Προκοπίου, ἀπέχων νὰ ἀποφανθῇ περὶ τοῦ ἀξιοπίστου αὐτῶν, ἐν ἑλλείψει ἄλλων μαρτυριῶν· ἀποκλίνει ὅμως ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν γνώμην ὅτι ἡ Θεοδώρα ἦτο φιλόδοξος, πολυτελής, ἀπιστος καὶ σκληρὰ γυνή, ἀλλὰ καὶ εὐμήχανος, στερεογνώμων, γενναία, «γινώσκουσα δ' ἐν καιρῷ νὰ φέρῃ βασιλῆα καὶ στρατηγὸς εἰς συνείσθησιν τοῦ πρωτιστοῦ αὐτῶν πρὸς τὴν πολιτείαν καθήκοντος, τῆς ἀμύνης κατὰ τῆς στάσεως.»

—Κατὰ τὸν προσεχῆ Μάιον θὰ γεινῇ ἐν Φλωρεντίᾳ ἐθνικὴ ἔκθεσις γυναικεῖας τέχνης καὶ βιομηχανίας, πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἐξακοσιοστῆς ἐπετείου τοῦ θανάτου τῆς Βεατρίκης Πορτινάρη, τῆς γυναικὸς ἣν ἡγάπησεν ὁ Δάντης καὶ ἐν τῇ θεῇ Κωμωδίᾳ παρέστησεν

ὡς ὁδηγὸν αὐτοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Ἡ Βεατρίκη ἀπέθανεν ἐν ἔτει 1290, κατὰ μῆνα δὲ Μάϊον ἐγνώρισεν αὐτὴν ὁ Δάντης. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκθέσεως ταύτης προεκκλήθησαν πολλοὶ μουσικοὶ ἀγῶνες, ὧν θὰ μετὰσχῶσι μόνον γυναῖκες.

Δημόσια ἔργα. Πρὸ τινων ἡμερῶν συνετελέσθη ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ γιγάντειον μηχανικὸν ἔργον, ἡ σιδηρᾶ γεφυρά ἡ ζευγνύουσα τὸ στόμιον τοῦ βαθύτατα εἰς τὴν Σκωτίαν εἰσχωροῦντος κόλπου τοῦ Φόρθ. Διὰ τῆς γεφυράς ταύτης, ἥτις πανηγυρικῶς ἐνεκαίνισθη ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας τὴν 4 τοῦ μηνὸς τούτου (ν.) συντένεται κατὰ δύο ὁλοκλήρους ὥρας τὸ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ταξίδιον ἀπὸ τοῦ Ἐδιμβούργου εἰς τοὺς βορειότερους τόπους τῆς Σκωτίας. Ἐχει δὲ μῆκος ἐν ὧν 2462 μέτρων, καὶ κατασκευάσθη ἐκ σιδήρου καὶ χάλυθος βάρους 51 χιλ. τόννων, πλὴν τῶν θεμελίων τῶν στύλων καὶ τῶν ἐπὶ τῆς στερεᾶς στύλων. Ἐκάτερον τῶν δύο τῶν αὐτῆς ἔχει μῆκος 581 μέτρων, ἥτοι εἶναι παρ' ὀλίγον διπλάσιον τοῦ Πύργου τοῦ Ἀίφελ, ὅστις μέχρι τοῦδε ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ θαυμασιώτατον καὶ μέγιστον κατασκευάσμα τῆς μεταλλικῆς οἰκοδομίας. Ἡ πρὸς κατασκευὴν δαπάνη ἀνῆλθεν εἰς 50 ἑκατομμύρια πράγκων, καταβληθεῖσα ὑπὸ τεσσάρων σιδηροδρομικῶν ἐταιριῶν, ἐγένετο δ' ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς κατασκευῆς κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1883, κατὰ τὰ σχέδια τῶν μηχανικῶν Χάρισσον, Βάρλου, Φάιλερ καὶ Βαϊκερ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν δύο τελευταίων, εἰς οὓς ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Βασιλείσεως τῆς Ἀγγλίας τίτλος εὐγενείας διὰ τὴν ἐπιτυχὴ συντέλεσιν τοῦ ἔργου.

— Κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἀμερικανικῆς Βουλῆς, ὑποβλήθησαν εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Γερουσίας, θὰ γείνη ἐν Σικάγῳ διεθνὴς ἐκθεσις ἐν ἔτει 1892.

Νεκρολογία. Ἀχμαῖος τὴν ἡλικίαν ἀπέθανε κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς ὁ Ἰωσήφ Μορόσι (Giuseppe Morosi), λομβαρδὸς φιλόλογος, γεννηθεὶς ἐν Μεδιολάνοις τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1844. Ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ καὶ φιλολογικῇ ἀκαδημίᾳ τῆς γενεθλίου πόλεως, διωρίσθη τῷ 1866 καθηγητὴς ἐν τῷ γυμνασίῳ τῆς Λέκκε τῆς Καλαβρίας, προσεδιβάσθη μετὰ διαγωνισμὸν καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τοῦ Λυκείου Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ ἐν Νεαπόλει τῷ 1870, καὶ μετέπειτα, τῷ 1875, καθηγητὴς ἐπίσης τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν ἐν Μεδιολάνοις, ὁπότεν ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου του μετετέθη εἰς τὸ ἐν Παβίᾳ Πανεπιστήμιον ὡς καθηγητὴς τῆς γλωσσολογίας. Μαθητὴς ὢν τοῦ διασημοῦ γλωσσολόγου Ἀσκολι, καὶ εἰς τὴν γλωσσολογίαν μετὰ ζήλου καταγινόμενος, ἐμελέτησε κατὰ τὴν ἐν Καλαβρίᾳ διαμονὴν του τὰς ἑλληνικὰς καὶ τὰς ῥωμανικὰς διαλέκτους τῆς χώρας ἐκεῖνης, καὶ τὰς ἐρεῦνας αὐτοῦ ἐδημοσίευσεν ἐν διατριβαῖς, ὧν αἱ πλείους καταχωρίσθησαν ἐν τῷ «Ιταλικῷ γλωσσολογικῷ ἀρχείῳ» (Archivio glottologico italiano), καὶ ὧν ἰδίως ἐνδιαφέρουσα τοὺς Ἕλληνας εἶναι ἡ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Μελέται περὶ τῶν Ἑλληνικῶν διαλέκτων τοῦ Ὑδροῦντος» (Studi sui dialetti greci della Terra d' Otranto), ἐν ἣ περισυνήγαγε καὶ πολλὰ περίεργα μνημεῖα τῆς δημόδους φιλολογίας τῶν ἑλληνοφώνων κατοικῶν τοῦ Ὑδροῦντος. Πλὴν δὲ τούτων συνέγραψε καὶ ἱστορικὰς τινας πραγματείας, ὧν ἀξιολογώτεραι εἶναι ἡ «Περὶ τῶν αἰτίων τῆς παραίτησεως τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ» καὶ ἡ «Περὶ τοῦ αὐτοκράτορος Πετρωνίου Μαξίμου».

ΠΑΝΤΟΙΑ

Εἰς μόνους ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ ἡξιώθη τῆς τιμῆς νὰ ὀνομάσῃ κοινωπάροισ τρεῖς αὐτοκράτορας ὁ βρανδεβούργιος ἀρχισιδηροειργὸς Σμιθ. Τοῦ ἐβδόμου ἄρ-

ρενος τέκνου τοῦ ἀνάδοχος ἐγένετο ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Γουλιέλμος Α', τοῦ ὀγδόου ὁ αὐτοκράτωρ Φριδερίκος καὶ τοῦ ἐνάτου ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Β'.

Καμμία κόρη δὲν διέκοψε τὴν σειρὰν τῆς ἀρρενογονίας. — Ὁ ἰουδαϊκὸς πληθυσμὸς τῆς Παλαιστίνης, κατὰ τὰς ἀπογραφικὰς σημειώσεις τοῦ ἀγγλικανοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἱερουσαλὴμ, κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν, ἡμῶν κατὰ 5,000 ἦτοι ἀνέργεται σήμερον εἰς 70 χιλιάδας ψυχῶν, τόσους δηλαδὴ ὅσοι ἦσαν οἱ ἐκ Βαβυλῶνος ἐπανελθόντες εἰς τὴν πάτριον Ἰουδαίαν.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ βασίλισσα τῆς Σερβίας *Ναταλία*. Περὶ τῆς μητρὸς τοῦ νῦν ἀνγλικοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας Ἀλεξάνδρου καὶ διεξευγμένης συζύγου τοῦ παραιτηθέντος Μιλάνου, τσακίς ἐγένετο καὶ γίνεται λόγος ἐν τῷ καθ' ἡμέραν τύπῳ, ὥστε οὐδὲν νέον δύναται νὰ λεχθῇ ἐνταῦθα, ἀρκεῖ δὲ εἰς συμπλήρωσιν τῶν περὶ ταύτης γνωστῶν ἡ δημοσίευσίς τῆς περικαλλοῦς αὐτῆς μορφῆς, ἥτις βεβαίως δὲν εἶνε κατωτέρα τῶν ἐγκωμίων ὅσα ἀπονέμουνσι πάντες οἱ περὶ τῆς βασιλείσεως γράφοντες. Ἡ *Ναταλία* εἶνε ὄχι μόνον τῶν συγχρόνων βασιλισσῶν ἡ εὐμορφότερα, ἀλλὰ καὶ ὡς γυνὴ εἰς τῶν ἐσοχωτέρων τύπων τῆς μελαγχρινῆς καλλονῆς.

Ἡ Ἄνοιξις, εἰκὼν Σ. Βάγνερ, διακεκριμένου ζωγράφου γεννηθέντος ἐν Οὐγγαρίᾳ τῷ 1838 καὶ ἐκπαίδευθέντος ἐν Μονάχῳ παρὰ τῷ Πιλλότῳ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἐφαίρετον συστατικόν. Ὁ παντοπώλης: Ἐγὼ ἀνάγκην ἀπὸ ἑνα παιδί καὶ ἡμποροῦσα νὰ σὲ πάρω, ἀλλὰ δὲν εἰςεύρω ἂν βαστοῦν τὰ χέρια σου καὶ γιὰ βαρεῖαις δουλειαῖς. — Ὁ ὑποψήφιος ὑπέρτης: ὦ, ὅσο γι' αὐτό, ἀφεντικὸ, ἔννοια σου! Τοῦ ἄλλου μου ἀφεντικὸ μὲ μιὰ γροθιά τοῦ ἔσπασα τρία πλευρά.

Ἡ ἀστρινομία τοῦ Ἀραθοπούλου. Ὁ μικρὸς τὸν ἐρωτᾷ: — Πατέρα, ὁ δάσκαλος μᾶς εἶπε, πῶς ὅταν εἶνε πανσέληνος βλέπομε πάντοτε τὸ ἕνα μέρος τῆς σελήνης· τὸ ἄλλο μέρος τί γίνεται; Καὶ ὁ πατὴρ ἐτοίμως: — Ὅταν ἐμεῖς βλέπομεν τὸ ἕνα μέρος, παιδί μου, τὸ ἄλλο, τὸ βλέπομεν ἀπὸ τὴν Ἀμερική.

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Βίος εὐτυχὴς δὲν ὑπάρχει, ὑπάρχουν μόνον ἡμέραι εὐτυχεῖς.

*

Ὁ ἄνθρωπος διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰς ἀνίας καὶ τὰς θλίψεις τῆς ζωῆς ἔχει ἀνάγκην ἐνασχολήσεως, ἀλλ' ἔχει περισσότερον ἀνάγκην ἐξυψώσεως. Ἀναπνέει τις ἀνεώτερον εἰς τὰ ὑψηλὰ μέρη.

*

Ἡ κατὰ τὸ φαινόμενον εὐτυχία προσπορίζει ὀλίγους φίλους καὶ πολλοὺς ἐχθρούς.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ αἱμορραγία τῆς βίτης καταπαύεται διὰ τοῦ ἐξῆς παραδόξου, ἀλλ' ἀσφαλοῦς, ὡς λέγουσι, μέσου: Κόπτετε τεμάχιον χάρτου λεπτοῦ, κατὰ προτίμησιν σιγαροχάρτου εἰς σχῆμα καὶ μέγεθος δεκάρας καὶ κολλᾶτε αὐτὸ ἐπὶ τοῦ μέσου τῆς γλώσσης ἢν σύρετε ἐντὸς τοῦ στόματος. Ἐχόντες δὲ τὸ μαντήλιον εἰς τοὺς ῥῶθνας ἐλαφρῶς, ὥστε νὰ μὴ κηλιδῶνται τὰ ἐνδύματά σας ἐκ τοῦ αἵματος, ἀναπνέετε ἐφ' ἅπαξ βαθῆως καὶ κρατεῖτε ὅσον δύνασθε τὴν ἀναπνοήν σας. Κατόπιν ἀρχίσετε ν' ἀναπνέετε τακτικὰ καὶ ἡ αἱμορραγία ἔχει παύσῃ.